ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪುಟ್ಟ ಮಗುವೊಂದು ಪೋಲಿಸರ ಬಳಿ ಬಂದು ಕೇಳಿತು.

'ಪೋಲಿಸ್ ಅಂಕಲ್, ನನ್ನಂತಹ ಮಗುವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅಳುತ್ತಿರುವ ಹೆಂಗಸನ್ನೇನಾದರೂ ನೋಡಿದ್ರಾ'?

★★★

ಆದರ್ಶ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಗುಂಪೊಂದು 'ಟಾಸ್' ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು.

ಮೊದಲನೆಯವ: ಈಗ 'ಹೆಡ್'ಬಿದ್ದರೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮಲಗೋಣ.

ಎರಡನೆಯವ: ಟೈಲ್‌ಬಿದ್ದರೆ ಸೆಕೆಂಡ್ ಶೋ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡೋಣ.

ಮೂರನೆಯವ: ನೆಲದ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಂತರೆ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗೋಣ.

ನಾಲ್ಕನೆಯವ: ನಾಣ್ಯ ವಾಪಸ್ಸು ಬರದೆ ಮೇಲೆಯೇ ನಿಂತರೆ ಓದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸೋಣ!

★★★

ಹೋಟೆಲೊಂದರ ಒಳಹೊಕ್ಕ ರಾಮು ವೇಟರ್‌ನನ್ನು ಕೇಳಿದ.

'ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಏನಿದೆ?'

'ಎಲ್ಲಾ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿಯಾಗೇ ಇದೆ.'

'ಸರಿ. ನಂಗೊಂದು ಲೋಟ ಬಿಸಿ ಮಜ್ಜಿಗೆ ತಾ' ಎಂದು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿಯೇಬಿಟ್ಟ.

★★★

ಗುಂಡನ ಮೊದಲ ವರ್ಷದ ಮದುವೆ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವವಿತ್ತು.

ಹೆಂಡತಿ: ಖುಷಿಯಿಂದ 'ಬಟರ್ ಚಿಕನ್ ಮಾಡಲೇ' ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಗುಂಡ: 'ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ನಾವು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಪಾಪ, ಕೋಳಿಗೇಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ?' ಎಂದ.

(ಸಂ) ಶ್ರುತಿ.ಕೆ.ಎಸ್.ತುರುವೇಕೆರೆ

ಉತ್ಸುಕತೆ!

ಗೋಪಿ ತನ್ನ ವಿವಾಹ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವನ್ನು ತುಂಬಾ ಗಹನವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಪತ್ನಿ ರತ್ನಾ ವೈಯಾರದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು. 'ಏನ್ರೀ, ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನಿಂದ ಅದೇನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ನಮ್ಮ ಮದುವೆ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ?'

ಗೋಪಿ: ಎಕ್ಸ್‌ಪೈರಿ ಡೇಟ್ ಯಾವಾಗ ಎಂದು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಕಣೆ...!

★★★

ಪರಿತಾಪ

ಗೋಪಿ: ಆ ದಿನಗಳು ಅದೆಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿದ್ದವು? ಆಗ 18-20ರ ವಯಸ್ಸಿನ ಸುಂದರ ಯುವತಿಯರು ನನಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಮುತ್ತನ್ನೀಯುತ್ತಿದ್ದರು...

ರಾಮು: ಈಗ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಏನಾದರು?

ಗೋಪಿ: ನನ್ನ ದುರಾದೃಷ್ಟ, ಅವರೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಮುದುಕಿಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆಗ ನನ್ನ ವಯಸ್ಸು 2-3 ವರ್ಷಗಳಷ್ಟೇ ಆಗಿತ್ತು!

★★★

ಕಥೆ?

ಸಂತಾ ಲೈಬ್ರೆರಿಯಲ್ಲಿ 3 ಗಂಟೆಗಳಷ್ಟು ಸಮಯ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ವಾಚಿಸಿದ ಬಳಿಕ, 'ತುಂಬಾ ಬೋರಿಂಗ್ ಪುಸ್ತಕ ಕಥೆಯೇ ಇಲ್ಲ; ಕೇವಲ ಪಾತ್ರಗಳೇ ತುಂಬಿವೆ' ಎಂದು ಸಶಬ್ದವಾಗಿ ಗೊಣಗಿಕೊಂಡ.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಲೈಬ್ರೆರಿಯನ್, 'ಇದು ಟೆಲಿಫೋನ್ ಡೈರೆಕ್ಟರಿ ಪಾಜೀ...' ಎಂದು ಶಾಂತವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿದರು.

★★★

ಹತ್ತು ತಲೆ!

ಒಮ್ಮೆ ರಾವಣ ಡಿಸ್ಕೋ ಥೆಕ್‌ಗೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶದ್ವಾರದಲ್ಲೇ ಆಘಾತಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟು ಆತ ಪ್ರಜ್ಞಾಹೀನನಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟ. ಏಕೆ ಗೊತ್ತೆ?

'ಪ್ರವೇಶ ಶುಲ್ಕ ರೂಪಾಯಿ 2000 ಪರ್ ಹೆಡ್ ಎಂದು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿತ್ತು.'

★★★

ಮುಗ್ಧೆ?!

ಡಾಕ್ಟರ್: ಹೆರಿಗೆಯ ಸಮಯ ಮಗುವಿನ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಬಳಿಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೀವು ಇಚ್ಛಿಸುವಿರಾ?

ಗರ್ಭಿಣಿ ಯುವತಿ: ಇಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರ್, ಆ ಸಮಯ ನನ್ನ ಪತಿಯೊಬ್ಬರೇ ನನ್ನ ಜೊತೆಗಿರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ...!

(ಸಂ) ರಮಣ್ ಶೆಟ್ಟಿ ರೆಂಜಾಳ್, ಮುಂಬೈ

ಸಮಾಧಾನ

ಪಿಕ್‌ಪಾಕೆಟ್ ಅನ್ನೇ ಕಸುಬು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರಂಗ, ಅಪಘಾತವೊಂದರಲ್ಲಿ ತನ್ನೆರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡ. ಕೈಗಳಿಲ್ಲದ ಅಳಲನ್ನು ಸ್ನೇಹಿತನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು:

ರಂಗ: ಕೈಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಬದುಕುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಮಿತ್ರ: ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡು, ಸಧ್ಯ, ಕಾಲಾದ್ರೂ ಉಳಿದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡ್ಕೊ.

ರಂಗ: ಹೌದಲ್ವಾ? ಚಪ್ಪಲೀನಾದ್ರೂ ಕದ್ದು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಬಹುದು.

(ಸಂ) ಕವಿತಾ ಮೇಗೂರು, ಉಡುಪಿ